

Dnr 2016-039

Yttrande
25 maj 2016

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Återvinning ur nedlagda avfallsanläggningar

Fi2016/00774

Naturvårdsverket har i samverkan med Skatteverket fått i uppdrag av regeringen att göra en översyn av deponiskatten och om lämpligt föreslå förändringar som gynnar sanering och utvinning ur nedlagda avfallsanläggningar.

- Konjunkturinstitutet delar Naturvårdsverkets bedömning att miljövinster från deponiåtervinning ur nedlagda anläggningar i dagsläget är osäkra och att det därför inte finns tillräckliga skäl att generellt gynna verksamheten.
- Konjunkturinstitutet anser att det behövs en mer ingående analys av huruvida nettodeponimetoden, som idag tillämpas vid deponiåtervinning, är anpassad för att på ett korrekt sätt spegla de samhällsekonomiska intäkterna och kostnaderna som uppstår i samband med deponiåtervinning. En sådan analys måste beakta de miljöskador som uppkommer under den tid som avfallet är deponerat, de osäkra miljövinster som uppstår vid deponiåtervinning samt de miljöskador som uppkommer vid återdeponering.
- Konjunkturinstitutet anser att Naturvårdsverkets förslag om att ”kompensation för tidigare betald skatt ska kunna medges för avfall som förs ut från en anläggning som inte längre är skattepliktig” inte går att bedöma eftersom det i praktiken är en utökning av nettodeponimetoden, vars fördelar skulle behöva analyseras ytterligare.

Deponiåtervinning är enligt Naturvårdsverkets utredning förknippat med osäkra miljövinster. Det råder enligt utredningen osäkerhet om de nedlagda deponiernas faktiska innehåll, samtidigt som miljöpåverkan av deponiåtervinning är avhängigt av just deponiernas innehåll tillsammans med en rad andra faktorer som till exempel sluttäckning, läge och typ av återvinning. Mot bakgrund av osäkerheten bedömer Naturvårdsverket att det inte finns anledning att generellt gynna deponiåtervinning. Konjunkturinstitutet delar denna bedömning.

Idag tillämpas nettodeponimetoden vid deponiåtervinning. Nettodeponimetoden innebär att skatt tas ut på avfall som förs in på, eller uppkommer inom, en anläggning. Om avfallet sedan förs ut från anläggningen får den skatteskyldiga göra avdrag för den be-

talda skatten. Detta system ger upphov till en rad frågor angående vilken incitamentsstruktur som skapas och om den är önskvärd. Metoden torde exempelvis innebära att en aktör som står inför valet att utföra en deponiåtervinning eller inte, i praktiken får en subvention för upptagandet av avfall motsvarande den tidigare betalda skattens storlek. Detta förefaller inte vara förenligt med Naturvårdsverkets slutsats att deponiåtervinning inte generellt bör gynnas. Konjunkturinstitutet anser att det behövs en mer ingående analys av huruvida nettodeponimetoden skapar incitament för beslut som speglar samhällets kostnader och intäkter vid deponiåtervinning, eller om det finns andra metoder som gör det bättre.

Naturvårdsverket föreslår att skatteavdraget ska utökas genom att det även ska tillämpas för avfall som förs ut från en anläggning som inte längre är skattepliktig. Eftersom det är oklart huruvida de avdrag som idag görs inom ramen för nettodeponimetoden skapar en önskvärd incitamentsstruktur, anser Konjunkturinstitutet att det även är oklart huruvida de utökade avdragsmöjligheterna som Naturvårdsverkets föreslår är önskvärda.

Beslut i detta ärende har fattats av generaldirektör Mats Dillén. Föredragande har varit Camilla Andersson.

Mats Dillén

Camilla Andersson